

	УНИВЕРЗИТЕТ У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ Филозофски факултет Пале					
	Студијски програм: Комунологија					
	II циклус студија	I година студија				
Пун назив предмета	ПОЛИТИЧКО КОМУНИЦИРАЊЕ					
Катедра	Катедра за новинарство- Филозофски факултет Пале					
Шифра предмета	Статус предмета	Семестар	ECTS			
M-KO2-3/1	изборни	II	5			
Наставник	др Љубомир Зубер, ванредни професор					
Сарадник	мр Вук Вучетић, виши асистент					
Фонд часова/ наставно оптерећење (седмично)		Индивидуално оптерећење студента (у сатима семестрално)		Коефицијент студентског оптерећења S₀		
П	АВ	ЛВ	П	АВ	ЛВ	S ₀
3	2	0	63	42	0	1,4
укупно наставно оптерећење (у сатима, семестрално) 75 h			укупно студентско оптерећење (у сатима, семестрално) 105 h			
Укупно оптерећење предмета (наставно + студентско): 180 h семестрално						
Исходи учења	<ol style="list-style-type: none"> 1. Стицање теоријских и основних практичних знања која омогућују укључивање у низ активности у процесима политичког комуницирања путем медија 2. Професионално оспособљавање за различите послове у оквиру политичког комуницирања у медијима, посебним службама које се баве политичким комуницирањем у саставу државних органа и политичких странака путем медија, као и у специјализованим агенцијама (коришћење стручне литературе и резултата емпиријских истраживања, прикупљање, обрада и коришћење релевантних података, дефинисање и елаборирање конкретних проблема у оквиру поља стручног образовања, изналагање рјешења и њихово аргументовање, способност презентације властитих резултата рада и сл.) 3. Разумијевање функција политичког комуницирања. 4. Разумијевање улоге појединачних масовних медија у политичком комуницирању 					
Условљеност	Нема условљености					
Наставне методе	Предавања, аудиторне вјежбе, консултације					
Садржај предмета по седмицама	<ol style="list-style-type: none"> 1. Појмовна одређења и развој политичког комуницирања као дјелатности и као научне дисциплине 2. Врсте политичког комуницирања: интерперсонално, групно, организацијско, интерорганизациско, масовно политичко комуницирање 3. Субјекти политичког комуницирања: држава и њени органи и тијела, политичке странке и кандидати на изборима, медији 4. Функције политичког комуницирања: информативна функција, социјализирајућа и едукативна функција и персуазивна функција 5. Улога масовних медија у политичком комуницирању и карактеристике појединих медија 6. Политичко комуницирање и структура друштвене и политичке моћи 7. Персуазивна функција политичког комуницирања: политичка пропаганда 8. Општа стратегија политичко-пропагандног дјеловања 9. Основни методички постулати политичке пропаганде 10. Логика политичке пропаганде – различите врсте аргументације у политичкој пропаганди: афективна логика, објективна, научна логика, псеудо-аргументација, симболи 11. Опште технике политичке пропаганде 12. Врсте политичке пропаганде 13. Дифузна и директна пропаганда; стратегијска и тактичка; позитивна и негативна; рационална и ирационална; отворена и прикривена; превентивна и профилактичка; пропаганда партиципације и подјеле улога 14. Пропаганда интеграције и агитације; пропаганда вођства, за придобијање и организовања маса и пропаганда идеја; вербална пропаганда, пропаганда сликом и пропаганда акцијом 15. Рекапитулација 					
Обавезна литература						
Аутор/ и	Назив публикације, издавач	Година	Странице (од-до)			
Славујевић, З.	Политичко комуницирање, политичка пропаганда,	2008.				

	политички маркетинг, Београд			
Томић, З.	Основе политичког комуницирања, Мостар			
Допунска литература				
Аутор/ и	Назив публикације, издавач	Година	Странице (од-до)	
Радојковић, М.	Међународно комуницирање, Београд	1987.		
Спахић, Б.	Стратегија савремене пропаганде, Сарајево	1985.		
Баћевић, Љ.	In media red, Београд	2004.		
Обавезе, облици провјере знања и оцјењивање	Врста евалуације рада студента		Бодови	Процент
	Предиспитне обавезе			
	присуство предавањима/ вјежбама		10	10 %
	практични радови		30	30 %
	Завршни испит			
завршни испит (усмени/ писмени)		60	60 %	
УКУПНО		100	100 %	
Датум овјере				